

Orgaan van de Christelijke Vereeniging van Natuur- en Geneeskundigen in Nederland.

ONDER REDACTIE VAN

Dr. L. BOUMAN, Arts te Loosduinen, Redacteur-Gérant, E. A. KEUCHENIUS,
Arts te Ermelo, Secretaris der Redactie, Dr. C. D. CRAMER,
Arts te Geldermalsen.

INHOUD:

BAVINCK: Het levensrecht der ongeboren vrucht. — WIERINGA: Genezing van ziekte op het gebed. — Ledenlijst. — Bibliotheek.

Het levensrecht der ongeboren vrucht.¹⁾

Bij Grieken en Romeinen en in het algemeen bij de Heidenen werd vruchtafdrijving in theorie geoorloofd geacht en in de practijk, vooral b. v. in den Keizerstijd, veelvuldig toegepast. Het foetus werd nog niet als een mensch, als een persoon met rechten beschouwd. De ouders konden er mede doen wat zij wilden. Zelfs tot lang na de geboorte hadden de ouders vrije beschikking over het leven hunner kinderen. Kindermoord was een wijdverbreide zede.

De Heilige Schrift neemt een gansch ander standpunt in. Niet alleen gaat zij er van uit, dat God de Schepper en Beschikker van het leven is, maar zij verbiedt uitdrukkelijk den doodslag eens menschen, Exod. 20:13, omdat hij naar Gods beeld is gemaakt, Gen. 9:6. Dit gebod strekt zich ook tot de ongeborene kinderkens uit. Want niet alleen is God de Insteller en de Zegenaar van den echt en zijn de kinderen een erfdeel des Heeren, Gen. 12:2; Deut. 28:4; Ps. 113:9; 127:3; 128:3; Spreuk. 17:6. Maar bepaaldelijk leert ons Gen. 38:9, 10, dat de daad van Onan, en Exod. 21:21, 23, dat het dooden van eene ongeborene vrucht zonde en dus strafbaar is.

Hiervan ging de Christelijke kerk uit bij het bestrijden van allerlei heidensche zonden die met het zesde gebod in strijd zijn: vruchtafdrijving, kindermoord, het te vondeling leggen, zelfmoord, gladiatorenspelen enz. Met name heeft het den mensch, ook het ongeboren kind, als rechtssubject erkend en zoo in de Christenlanden doen eerbiedigen. Eenparig hebben Kerkvaders, Scholastici, Roomsche, Lutherse en Gereformeerde (zooals Calvijn, Voetius e. a.) theologen vruchtafdrijving veroordeeld. De verschillende meening over het ontstaan der ziel (traducianisme of creatianisme) had daar geen invloed op.

¹⁾ Uit de Vergadering van 12 Mei 1903 in het Gebouw „Excelsior” te Amsterdam.